

Tres marques aporten a TVE vuit mil milions en publicitat

MADRID.— Tres multinacionals, del sector de l'alimentació, de l'automòbil i dels productes de neteja, van invertir vuit mil milions de pessetes en publicitat a TVE durant el 1987. Nestlé, amb més de tres mil milions de pessetes, Renault, amb tres mil milions, i Henkel Ibérica, amb més dos mil milions, són els tres anunciants que han invertit més, durant més temps i amb més anuncis, a TVE. Entre els deu primers anunciants també hi ha El Corte Inglés, Coca Cola, Danone, Nutrexpia, Seat, Lever España, i Citroen.

Els anuncis institucionals de l'administració central, autonòmica i local van aportar a TVE durant 1987 més de cinc mil milions de pessetes, per un total de 4.939 anuncis. L'administració central va invertir 2.746 milions de pessetes —2.284 milions per anuncis a la primera cadena, 220 milions en la segona, 167 milions en els circuits regionals i 74 milions a les Canàries—. Les administracions autonòmiques van gastar en anuncis 428 milions de pessetes, la majoria destinats als circuits regionals. Les administracions locals van gastar un total de 160 milions de pessetes —126 milions corresponen als ajuntaments i 34 milions a les diputacions—. Els organismes autonòmics van invertir, principalment en la primera cadena, 1.042 milions de pessetes en publicitat, les empreses estatals, 105 milions, i altres entitats, 582 milions.

Advocats de l'Estat francès en preparen un d'apel·lació

Desestimen dos recursos de Perrier contra Vichy Catalán

BARCELONA (De la nostra Redacció).— El jutjat de primera instància número nou de Barcelona ha desestimat un recurs de reposició i un de nul·litat de Perrier contra un acte dictat el vuit de setembre, en el qual s'ordena el cessament de la comercialització a l'Estat espanyol de les aigües minerals de la multinacional francesa amb la marca Vichy. Els advocats de Perrier i de l'Estat francès preparen un recurs d'apel·lació que presentaran davant l'Audiència Provincial de Barcelona.

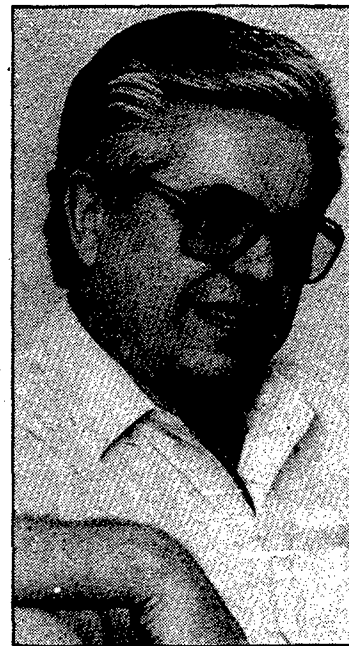
El titular del jutjat de primera instància número nou de Barcelona, Julio Aparicio Carreño, considera que el recurs de reposició que va presentar l'empresa francesa s'ha de presentar davant l'Audiència Provincial, ja que segons la legislació espanyola li correspon un recurs d'apel·lació. El jutge, en un acte de cinc d'octubre, també va denegar el recurs de nul·litat en relació amb les resolucions judicials favorables a la marca Vichy Catalán que va presentar Perrier, amb el suport de l'Estat francès i la Compagnie Fermière de l'Établissement Thermal de Vichy. Perrier afirma, en el recurs, que segons els registres internacionals i estatals té dret a comercialitzar l'aigua importada de França amb la denominació d'origen Vichy.

El vuit de setembre, els tribunals van dictar mesures cautelars a instàncies de Vichy Catalán, que considera que la comercialització de les aigües de Perrier amb la marca Vichy vulnera el seu nom comercial. Aquestes mesures també ordenen la retenció de totes les ampolles de la firma francesa que portin la marca Vichy, i la petició d'embargament a la Direcció General de Duanes de to-

tes les ampolles que s'hagin introduït amb aquesta marca a l'Estat espanyol. Aquesta mesura és similar a la que va prendre el govern francès el 85 quan va requerir a la firma catalana que s'abstingués de comercialitzar la seva marca als països de la CEE, per evitar la confusió entre els consumidors.

El litigi entre l'empresa de Caldes de Malavella i Perrier per l'exclusivitat de la marca Vichy es remunta a principi de segle. Segons l'administrador de Vichy Catalán, Joan Baptista Renart, la marca de Caldes es va registrar el 1891, i és la primera marca d'aigua mineral embotellada i registrada a Europa. La primera aigua francesa no es va registrar fins set anys més tard. Aquest litigi es va agreujar quan la multinacional francesa va adquirir el 6,6 per cent de les accions de Vichy Catalán. Aquests títols estaven sindicats, cosa que obliga els accionistes a comunicar la seva venda a la resta de socis, que tenen prioritat per comprar-les. El consell d'administració de Vichy no va reconèixer Perrier com a accionista i va anunciar la invalidesa d'aquest paper.

Perrier pretenia convertir Vichy en la punta de llança d'un holding

Joan Baptista Renart, administrador de Vichy Catalán.

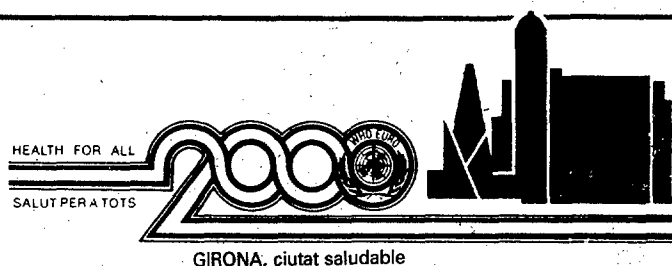
que controlaria el mercat de l'aigua a l'Estat espanyol. Segons Vichy, les intencions de Perrier no tenen sentit, ja que l'empresa de Caldes controla el 35,4 per cent del mercat espanyol d'aigües, i el 57,7 per cent de les aigües de gas. Durant l'exercici de 1987, el grup Vichy va facturar 2.964 milions de pessetes, va generar uns recursos de 864 milions i uns beneficis de 464 milions, i va produir dos-cents milions de litres d'aigua. Per aquest exercici es preveuen uns beneficis de dos mil milions de pessetes.

El sou mínim interprofessional incompleix la «carta europea»

MADRID.— El sou mínim interprofessional —SMI— de 44.163 pessetes a l'Estat espanyol és insuficient, segons el comitè d'experts que controla el compliment de la carta social europea. Els components d'aquest òrgan expliquen en un informe que a l'Estat espanyol es donen «greus incompliments de la carta», entre els quals destaca la insuficiència del sou mínim, ja que «no representa ni el trenta-quatre per cent del sou mitjà estatal».

L'informe assenyalava que el sou mínim real, que és el SMI més primes, plusvàlues i hores extraordinàries, no arriba al seixanta-u per cent del sou mitjà estatal, i estableix que no hauria de ser inferior al seixanta-vuit per cent. El comitè d'experts independents estableix altres conclusions negatives, com són el dret al descans per maternitat i el dret «subjectiu» a l'assistència social i mèdic, que a l'Estat espanyol no existeix.

El document explica que en els informes «no s'ha trobat cap indicació que demostrï que les persones entre els catorze anys i els setze estiguin protegides d'acord amb la carta social». Respecte a aquest tema, afirma que mentre en el Govern d'Adolfo Suárez l'edat escolar es va fixar fins als setze anys, en el Govern de Felipe González la llei la fixa fins en els catorze. El comitè vol concretar la definició i aplicació dels serveis essencials en cas de vaga.

GIRONA, ciutat saludable

SETMANA DE SALUT

DILLUNS 17 D'OCTUBRE

Al Centre Cultural de la Mercè, a les 8 del vespre. Col·loqui: «Els sis medicaments més antics que l'home mateix».

Grup: Natura Medicatrix.

DIMARTS 18 D'OCTUBRE

Ràdio Grup, a 2/4 de 10 del matí. Col·loqui Radiofònic «Nens i adults opinen sobre les drogues institucionalitzades».

DIMARTS 18 D'OCTUBRE

Cinema Catalunya-3, a les 8 del vespre, projecció de la pel·lícula «El declive del imperio americano». Tot seguit se celebrarà un col·loqui amb la participació de:

- Rafael Argullol, professor de filosofia de la Universitat de Barcelona.
- Pere Portabella, polític.
- Angel Quintana, crític de cinema.
- Josep Colomer, artista.
- Lluís Pardo, psicòleg, actuarà de coordinador.

DIMECRES 19 D'OCTUBRE

A les 8 del vespre, al Centre Cultural de la Mercè. Col·loqui: la llibertat i la salut, amb la participació de:

- Miquel Morey, filòsof, professor de la universitat de Barcelona.
- Rafael Masià, metge, regidor de Sanitat de l'Ajuntament de Girona.
- Jaume Sarramona, catedràtic de Pedagogia de la Universitat Autònoma de Barcelona.
- Narcís Comadira, artista.

Ajuntament de Girona

Vulneren la llei de Pressupostos

El Tribunal de Comptes detecta irregularitats en subvencions del MOPU

MADRID.— El Tribunal de Comptes ha qualificat de «molt deficient» l'actuació de l'Administració en el control de les subvencions del MOPU destinades al desenvolupament industrial de les regions més pobres, perquè considera que han comportat la vulneració de diferents articles de la llei de Pressupostos.

El Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme va destinar deu mil milions de pessetes anuals entre 1981 i 1985 a la creació, ampliació o modernització de les empreses de les zones menys avançades industrialment. Segons un document del Tribunal de Comptes, hi ha «una falta de seguiment i control dels incentius que s'han donat i una organització precària originada per la manca de recursos humans». El document explica que hi ha una quantitat excessiva de crèdits compromesos que s'incorporen a exercicis successius, deficiències en els registres auxiliars, en els sistemes informàtics i d'arxiu, i una descoordinació entre els serveis centrals i els perifèrics. El Tribunal informa que s'ha detectat que en alguns casos una sola empresa ha tingut més d'un expedient de subvenció al mateix temps.

Entre 1980 i 1983 es van avançar 13.435 milions de pessetes a les empreses beneficiàries de les subvencions del MOPU per la Gran Àrea d'Expansió Industrial —GAEI— i altres zones de promoció i desenvolupament. Aquestes subvencions representen el 35,9

per cent del total de pagaments, que van ser de 37.965 milions. L'empresa General Motors va rebre en aquest període la majoria dels 7.002 milions de pessetes corresponents a Saragossa, dels quals, el trenta-u de desembre de 1986, se n'havien amortitzat 6.981. El document qualifica de «deficiència» el retard per part de General Motors en el ritme d'inversió prevista en el polígon de preferent localització industrial de Figueruelas, a Saragossa, ja que fins el desembre de 1982 només s'havia completat el seixanta-cinc per cent del projecte, quan havia de ser el vuitanta per cent.

A la comunitat de Castella-Lleó, les subvencions entre 1981 i 1983 van ser de 3.265 milions de pessetes, i segons el Tribunal de Comptes en aquesta comunitat hi ha empreses que amb un expedient de subvenció obert han aconseguit treballadors, «quan s'havien compromès a crear un nombre determinat de llocs de treball». Les empreses gallegues que es van acollir a les subvencions del GAEI van rebre més de quatre mil milions de pessetes en ajudes.

L'informe del Tribunal de Comptes fa una sèrie de recomanacions a l'Administració, entre les quals destaca la necessitat d'estudiar en profunditat la situació i viabilitat de les empreses que demanin una subvenció, i l'exigència de garanties per assegurar el reintegrament dels fons públics.